

ايوب

Published by the Comic Bible Society, LLC
Copyright © 2022

Kingstone Comics maintains copyright to
this comic book as provided by United
States copyright law.

Print and digital copies of this version may
be freely distributed without penalty under
a Creative Commons license.

ايوب ۽ هن جي خاندان جو ملڪ هو.

ايوب ست پٽن ۽ ٽي ڌيئرن جو پي هو پر پنهنجي عظيم دولت جي ڪري سڄي اير ۾ ڄاتو ويندو هو.

ايوب ! ماڻهون جيئهن وانگر ٿيڻ جي خواهش رکان ٿو، هڪ شخص جنهنجي مڪي اميد آهي ته هن جا ٻار به هن جيئن ٿين جي خواهش ڪندا.

اليقاز، منهنجا پراڻا دوست ! تو وڏو مهربان رحم دل آهين!

پر هن جي خدا لاءِ عقيدت، هن جي خاندان دوست، ۽ هن جي ساٿين جي لاءِ.

انئون پنهنجو پيالو اسان جي ميزبان لاءِ کڻان ٿو.

پا، تون منهنجو دوست آهين.

نه، انهي کان به وڌيڪ، تون خاندان جيئن آهين!

انئون رحم دل آهيان؟ هن دعوت کي ڏس جيڪا تون اسان کي ڏين ٿو!

سڄي علائقي مان سندس ويجهو دوست آيا.....

چو ته ڪو به پنهنجي
خاندان کي توهان کان
وڌيڪ پيار نٿو
ڪري
ايوب!

"خاندان" هو چوي ٿو
ڪاش مان هجان ها!

ايلافار، هڪ تيماني، تيمان مان، هڪ جڳهه، جيڪو
پنهنجي حڪمت جي ڪري مشهور آهي.

ايوب لاءِ هڪ سخي،
ايماندار ۽ خدائي انسان
!

اها سٺي ڳالهه آهي
ته هو عاجز آهي، ٻيا
سڀ اها تعريف هن
جي سر تي ويندي!

ايليو، بوزانت. ايوب کان ننڍو ويهجو
نوسن جو خلق سندن نالي جو مطلب
آهي "هو منهنجو خدا آهي"

ايوب! مون کي خبر ناهي
ته توهان هن دولت ۽
خاندان لاءِ ڇا ڪيو.

-- پر، مون کي خبر
ڏيو ته مان اهو
ڪري سگهان ٿو!

زوفر شهر مان هڪ
نعمتي، سرحد تي خط.

ها، هڪ ماڻهو جيڪو
پنهنجي خاندان سان
پيار ڪري ٿو، پر عقل
جو عاشق پڻ!

بلداد هڪ شاهوڪار، هڪ نسل
شاوا، ابراهيم جو پٽ. کان
اڀرندي ملڪ ۾ عرب ريگستان.

ايندڙ صبح جو سوير

ايوب اهو ڪيو
جيڪا هن چيو هو.

جيڪو هو سدائين
ڪندو هو.

اي خدا مان تو وٽ آيو
آهيان، پنهنجي ٻارن
جي طرفان.

تو هان انهن سان
مونکي پرڪٽ ڏئي
اهي.

جيڪڏهن انهن توهان کي
پنهنجي دلين ۾ لعنت
ڪئي آهي، ته هن اڃ کي
قبول ڪريو!

ايوب ڄاتو خدا هن
جي عملن کي ڏٺو.

پر هن کي خبر نه هئي ته ڪو ٻيو
ڪجهه ٿسي رهيو آهي.

اسمانن ۾ ، خدا جي پٽن
پاڻ کي رب جي اڳيان
پيش ڪيو.

۽ ٻيو جيڪو اڻ ڏٺو
ميصر. به انهن جي
وچ ۾ آيو.

هڪ گريو.

گرين جو پهريون

شيطان.

اوهان ڪٿان
ايا آهيو؟

مان ڌرتيءَ
جي ماڻهن ۾
شامل آهيان

انهن ڏانهن وڃڻ، انهن
جو مشاهدو
ڪرڻ، جانورن سان
توهان کي تمام گهڻو
پيار آهي.

ها، اوهان
وٽ آهي.

اي هار

پر هن کي اوهان کان
چالاء نه ڀڃڻ
گهرجي؟

توهان هن جي
حفاظت ڪريو ٿا!
توهان هن کي
برڪت ڏيو ٿا!

هن وٽ هڪ بهترين گهر
اهي، گهڻا پڪريون، ۽
هڪ صحتمند ۽ وڏو
خاندان

اوهان ڏٺو آهي
منهنجو نوڪر،
ايوب؟

مونکي آهي.

انهي جهڙو ڌرتي تي ڪو
به ناهي. هو مون مان ڊڄي
ٿو. هو ڀڄڻ لاءِ کان نفرت
ڪري ٿو هن کي
راستياري پسند آهي.

پر-

اهو ڪٿي وڃ ته
پر هي توهان تي
لعنت ڪندو.

مون کي هن جون
سڀ نعمتون وڻڻ
ڏيو. تون ڏسندين.

مان توهان کي اجازت
ڏيان ٿو ته جيڪو هن وٽ
آهي اهو وٺو، پر توهان هن
کي هٿ نه لڳائي جو.

اتون هن جي جسم
کي هٿ نه
ڏيندس.....

۽ پوءِ الزام ڏيڻ وارو خدا جي حضور کي ڇڏي ويو.

ايوب 1:8-12

جبلن تي جتي ايوب جي زمين جي ڪناري تي جتي سندس ريڍ چرندا هئا.

سلسلہ

نه ! نه !
نه ! نه !

وري، هڪڙي ڏينهن هيئن ٿيو جڏهن خدا جا پٽ خداوند جي اڳيان حاضري ڏيڻ آيا.

۽ وري، انهن مان پهريون ڪرائيل فرشتو (شيطان) هنن جي وچ ۾ آيو.

مون توکي ٻڌايو هو ته منهنجي خادم ايوب جهڙو ڪو به ناهي.

تو هن کي مون خلاف ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي پر هو بي قصور رهيو.

در حقيقت، هڪ سبب جي ڪري!

مون کي هن کي ڇڏڻ جي اجازت نه هئي.

پر هن جي زندگي جو ڇا؟ هڪڙو ماڻهو پنهنجي زندگي جي لاءِ سڀ ڪجهه ڏئي ڇڏيندو!

هو توهان کي لعنت ڪري ها جيڪڏهن هن جو گوشت ۽ هڏا هٿ ڪيا وڃن ها!

مان ان جي اجازت ڏيندس.

اوهان سوچيو نتيجي جي اوهان کي خبر آهي.

اهو توهان جي هٿ ۾ آهي.

جيڪا تون چاهين سو ڪر جيستائين هو جيئرو رهي.

پر مان اصل ۾ ڪريان ٿو، ۽ هن جي رسائي پري تائين آهي.

واقعي دؤر اس اثرات هئا.

ڇا اسان کي چڱائي خدا
کان حاصل ڪرڻ
گهرجي، جنهن اسان انهن
سڀني ڏهاڪن لاءِ ڪيو، ۽

بين کان بيوقوفي جي ڳالهه
ٻولهه ٿي سگهجي ٿي پر
توکان ڪون ٿيندي!

مٿس لعنت ڪر
۽ مري وڃ!!

۽ هاڻ مان
هن کي به
وڃايو...

سپ ... ویا۔۔

منهنجو چوپايو مال...
منهنجا
نوڪر... منهنجا پار۔۔

مٽي ۽
راڪ۔۔

اٽي هو آهي!!

اٽي!!

ڇا توهان کي يقين آهي؟ اهو آهي... اهو آهي... ڏکيو انسان!

هٿي هي!!!

پهرين توهان سڀ ڪجهه وڃائيو، پنهنجي ٻارن سوڌن!

ايوب، اسان جيئن ئي ٻڌو ته اسان تو وٽ آيا!

او، ايوب... مونکي ڏاڍو افسوس آهي!!!

اسان تو سان گڏ ماتم ڪندا سين، جيئن رواج آهي تئين ڪرڻو پوندو

توهان جي مهرباني منهنجا دوست...

هن جا دوست هن مان گڏ ست ڏينهن
خاموش ويٺا رهيا....

...ست راتيون

جيستائين آخر ڪار....

لعنت ان ڏينهن
تي جنهن
ڏينهن مان
چانو هئس!!!

هڪ گرهڻ ۾، بت پرست
چون ٿا ته اهو ليويائڻ آهي،
جيڪا سج کي ڀڄڻ لاءِ
اونهائي کان ٿئي پيو آه!

جنهن ڏينهن مان
ڇانوڻيس ب ڇا ليويائڻ
هن ڏينهن جي روشني
کي استعمال ڪيو هو!

پر اهو بکيو هوندو،
ڇاڪاڻ ته اهو ڏينهن
اونداهين جي لعنت
هئي!

تون ڇا پيو
چوين؟

مون کي چمڻ
تي ئي مرڻ
گهرجي ها!!!

منل، امير ۽ غريب،
سنو ۽ ٻڙو، سڀني
کي آرام آهي!

مون کي رڳو
تڪليف آهي
...

ايوب، اسان هتي ڏينهن
کان ٻاهر هئاسين. ڇا
مان ڪجهه چئي
سگهان ٿو؟

جڏهن اسان سخت وقتن مان
گذريا، توهان اسان کي خدا ۾
اسان جي اميد رکڻ جي
حوصلو افزائي ڪئي.

هاڻي، توهان
کي اميد نه رکڻ
گهرجي.

جيڪڏهن مون کي ڪا به اميد نه
آهي، اهو ان ڪري آهي جو مون
وٽ صرف اميد ڪرڻ جي طاقت
نه آهي.

ايوب، خدا نه ٿو
سزا ڏئي ۽ نه ئي
بيگناهه ماڻهن کي
ڪٽيو!

جيڪڏهن اوهين
ٻڙائيءَ کي پوکيندو
۽ مصيبت پوکيندو ته
پوءِ ڇا لٽندو؟

مون کي ٻڌايو،
ايلافاز، ڇا؟

جيڪڏهن، ...
واقعي، تون بي
ڏوهي آهين جنهن
تون لڳي رهيو
آهين؟

منهنجا ٻار مري ويا آهن ۽ منهنجو
جسم بيماريءَ ۾ وڪوڙيل آهي!
پر مون ڪڏهن به خدا تي
شڪ نه ڪيو آهي ۽ نه ئي
هن جي لفظن کي رد ڪيو
آهي!

مون کي ڏيکاريو ته
مون ان جي لائق
ٿيڻ لاءِ ڇا غلط
ڪيو آهي، ۽ مان
بند ٿي ويندس!

توهان نٿا ڪري
سگهو، ڇا توهان
ڪري سگهو ٿا؟

مون کي اکين ۾
ڏس، ايلفاز!
ڏسو ته مان ڪوڙ
ڳالهائي رهيو آهيان
جڏهن مان چوان ٿو ته
مان بيگناهه آهيان!

جيئرو جلد توهان مون کي
ڏيکاريندو، توهان کي خبر
آهي ته انون ان کان توبه
ڪندس!

في الحال، مان ڌرتيءَ
تي ليٽڻ چاهيان ٿو ۽
منهنجي جسم کي مٽيءَ
۾ ملائڻ....

ايوب ؟

او خدا! منهنجو گوشت
رت ۽ زمين ۾ ڪپڙا ۽
پيپ سان پيريل آهي!

مان ڏک ۽ درد ۾ روئي
رهيو آهيان! تون
منهنجي روح ۾ تلخي
ڏسين ٿو!

ڇا مون گناهه ڪيو
آهي جيئن ايلفاز چوي
ٿو؟ مونکي ڏيکاريو!

بلاد، ايستائين جو جيڪڏهن مان
پاڪ، پر هيڙگار، مقدس ترين
انسان هجان ها، تڏهن به مون کي
سندس رحم جي طلب ڪرڻ جي
ضرورت آهي!

هن جيئن مقدس جي اڳيان
وڃڻ لاءِ هن وانگر،
مون کي پاڪ ٿاڻڻ جي
ضرورت پوندي جيڪا
منهنجي لاءِ ڳالهائڻ!

پر ڪير؟ هتي ڪو
به ناهي!

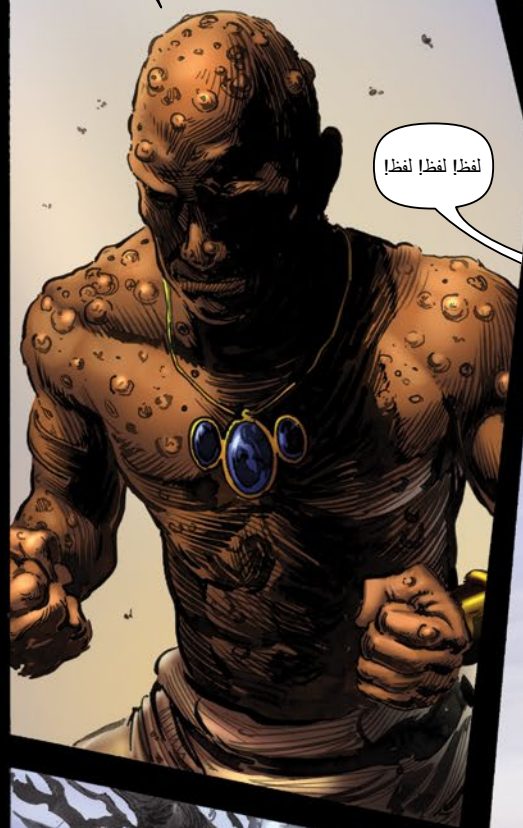

خدا، توهان جي هٿن
مون کي ٺاهيو، پوءِ
مون کي ڇو تباهه
ڪيو؟

جڏهن مان پيدا ٿيس تڏهن
به منهنجي اکين کي ڏينهن
جي روشني ڇو ڏسڻ ڏني؟

زندگيءَ ۾ هن اونڌاهي
کي ڇو ڇڏي ڏيان،
جڏهن مان صرف
اونڌاهيءَ ۾ ئي رهي
سگهان ها؟

لفظ! لفظ! لفظ!

لفظ معافي يا
ڇوڪارو نه آئيندا
آهن!

توهان چئو ٿا ته توهان
خالص آهيو، توهان چئو
ٿا ته توهان بيگناهه آهيو
--- پر اهو چوڻ سان ائين
نٿو ٿئي!

اهو نه آهي جيڪو
مان چئي رهيو
آهيان!

خدا خيانت ڪندڙ
مردن کي سڃاڻي ٿو،
ايوب! هو بچڙن ماڻهن
جو نوٽيس وٺندو آهي!

۽ بيوقوف ماڻهو، جن جي
عقلمند ٿيڻ جي پيٽ
گهوڙي جي ماڻهو ٿيڻ
کان وڌيڪ ناهي!

توهان ڪير آهيو، ايوب؟

هڪ بچڙو ماڻهو،
ڪوڙو ماڻهو، يا
بيوقوف؟

توبه ڪر، ايوب.
پنهجي دل کي تيار
ڪر. بدڪاريءَ کي ختم
ڪر.

ته پوءِ توهان اميد
۽ همت جي قابل
هوندا!

پر بدڪردار
ماڻهوءَ جي اميد
مرڻ جهڙي ٿي
پوندي آهي!

توهان ٽن جي مرڻ
کان پوءِ هر ڪو عقل
لاءِ ڪيڏانهن ويندو؟

ايوب، هي وقت طنز لاءِ ناهي...

تون ٿورا عقلمند لفظ اڇايا، پر
انهن ۾ بيوقوفيءَ مليل آهي، جو
تون مون تي الٽي ٿو ڪرين!

دنيا کي ڏس
يلغاز!

ڪڏهن ڪڏهن
سڌريل ماڻهو بک
مرندا آهن، ۽ چور
خوشحال!

بلاد، پوڙهن ماڻهن وٽ
ڪيترن ئي سالن جي حڪمت
۽ سندن اين ڏاڏن جي حڪمت
آهي، پر سڀ حڪمت خدا
کان اچي ٿي!

زوفر، تون مون تي الزام ٿو
لڳائين، خدا جي واسطي
ڳالهائڻ جي جرئت، پر
تنهنجا لفظ ڪوڙا آهن!

ڪوڙا!

ڪهاوت راک جو
ٺهيل آهي! دليل مٽيءَ
جا ٺهيل!

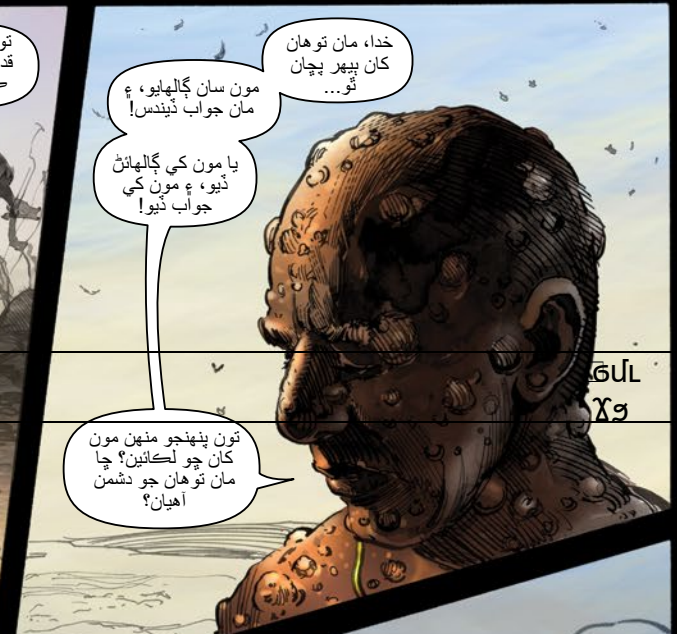

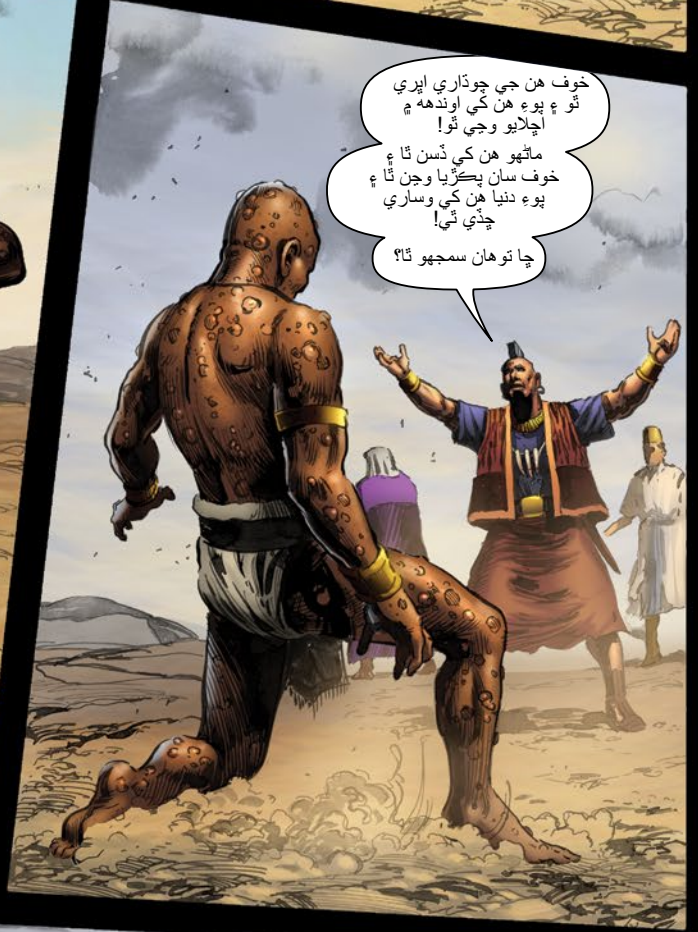
ايوب، اسان صرف مدد
ڪرڻ جي ڪوشش
ڪري رهيا آهيون!

پوءِ ڇپ ڪر!

خدا ڇا به ڪري،
مان مٿس پروسو
ڪندس!

ڇاڪاڻ ته خدا
صرف آهي! ۽ ڇڱو!
۽ حقدار! ۽
منهنجي نجات!

توهان... مان... تنهنجي همت!
ڪيئن ٿي!؟

توهان ئي آهيو جنهن کي
پنهجي بدڪاريءَ جي
سزا ڏني پئي وڃي، اسان
کي نه!

تون چوندي رهين ته هي
مون سان ئي رهيو آهي
ڇاڪاڻ ته مان بچڙو
آهيان، پر مون ڇا ڪيو
آهي؟

تون، جيڪو مون کي
پڏائين ٿو ته برائي مون
تي آه سڀ ڪجهه آندو
آهي....

توهان کي تلوار
کان بچڻ گهرجي!

فيصلو!

جيڪڏهن اهو منهنجي
بچڙائيءَ جي ڪري آهي
ته پوءِ انتظار ڪريو
جيستائين توهان ڏسندو ته
توهان لاءِ ڇا اچي رهيو
آهي!!!

توهان ان کي
لکايو، ايوب.

او، توهان جي برائي کي
مٺو چڪڙو پوندو، دنيا کان
توهان جي زبان جي هيٺان
لڪيل آهي....

پر پوشيده زهر تڏهن
به زهر آهي، جڏهن
نگلجي وڃي!

بدڪارن کي
صرف هڪ قسمت
آهي!

رب پنهنجو غضب مٿن نازل
ڪري ٿو، جيئن آهي
جذوچند ڪري رهيا آهن ته
انهن وٽ ڪهڙو ننڍڙو
خزانو آهي!

پر انهن وٽ خاڪ
کان سوا ڪجهه به
نه ٿئي!

جيڪو توهان کي
بيان ڪري ٿو!

زوفر مون
ڏانهن ڏس!

توهان چئو ٿا ته
بدڪردار جوان
مري! سچ ناهي!

انصاف ۽ ظالم تي برسات
پوي ٿي!

مون کي سمجهه ۾ نه ٿو
اچي ته ڇو... صرف خدا
ڄاڻي ٿو. ڪو به سمجهي
نٿو سگهي هن جا طريقا!

جيڪڏهن تون مون تي اهڙو
الزام لڳائيندين، ته منهنجي
ڳوڙهن سان ڀريل اکين ۽
منهنجي درد سان ڀريل
چهره کي ڏس!!!

خير، خدا توهان کي
توهان جي پاڪائي لاءِ
سزا نه ڏيندو.

بچڙا ماڻهو پنهنجي گناه
کي فاني موت جي اکين
کان لڪائي ڇڏيندا آهن،
پر توهان خدا کان لڪائي
نٿا سگهو!

پر ايلفاز، مون
پنهنجي زندگي خدا
جي دل کي ڄاڻڻ جي
ڳولا ۾ گذاريو آهي.

جيئن توهان چيو،
خدا منهنجي دل
کي ڄاڻي ٿو.

هن کي خبر آهي ته مان
مانيءَ جي بجاءِ هن جي واٽ
مان نڪرندڙ سمورن لفظن
تي جيئن پسند ڪندس...

مون کي هاڻي انهن
مان ڪو به لفظ نه
ٿو ٻڌجي!

ماڻهو چوري ڪن ٿا
۽ تباهه ڪن ٿا.
غريب بڪايل ۽ اگهاڙا
آهن.

انهن جي مقابلي ۾،
مان بچڙو نه
آهيان. خدا جي
مقابلي ۾، مان
آهيان.

۽ مان ان برائي کي
ختم ڪري ڇڏيندس
جيڪڏهن مون وٽ
خدا جي قدرت هجي.

پر خدا نه ٿو
ڪري. ڇو؟

شايد مون کي خوشي ٿيڻ
گهرجي ته هو نه ڪندو،
ڇاڪاڻ ته مون
کي ختم ڪيو ويندو، پڻ!

انسان کي انسان قتل
ڪري ٿو. مرد ۽
عورتون زنا ڪن ٿا.

اونڌاهيءَ جي چادر هيٺ،
اونڌاهي ماڻهو اونڌاهيون
ڪم ڪن ٿا.

ايوب، ڇا توهان پنهنجو
پاڻ کي ٻڌي رهيا آهيو؟

ڇا مون ڪجهه به
غلط چيو آهي؟

بلڪل نه. اهو سچ آهي ته
خدا طاقتور ۽ پاڪ ۽
پاڪ آهي.

پر انسان؟

تون، ايوب،
تون خدا جي
نظر ۾ هڪ
ڪيڙو آهين...

حيرت انگيز، بلا!

انسان هڪ
،جادوگر آهي
ايوب!

توهان واقعي منهنجي
روح کي بلند ڪيو
اهي!

مون کي ٻڌايو ته
توهان کي هي سڀ
حڪمت ڪٿان ملي؟

ايوب، مان صرف توهان کي
ڏيکاريان ٿو ته مون ٻين
عقلمند ماڻهن کان ڇا سکيو
اهي!

اهه، "پيا عقلمند
ماڻهو، اڃا اها
ڳالهه آ.

هر لفظ مون کي
ڏکونيندو آهي،
تنهنڪري مان هر
لفظ کي شمار
ڪندس...

مون وٽ صرف
سڃاڻي لاءِ وقت
آهي.

ترتيءَ جو چهرو، سمند
جي اونھائي، آسمان جي
وسعت --

-- خدا اهو سڀ ڪجهه
پيدا ڪيو، ۽ اهو صرف
هڪ اشارو آهي جنهن
جي هو قابل آهي!

خدا منهنجي روح ۾
تلخي کان سواءِ سڀ
ڪجهه ڪڍي ڇڏيو
آهي.

هو شايد مون سان نه
ڳالهائي، پر مان هن جي
خلاف نه ڳالهائيندس
جيئن توهان کي آهي!

بادشاهه زمين کي ماريوندا
آهن، ماڻهو مال چوري
ڪرڻ لاءِ ماريوندا آهن،
سٿريل پنهنجي زندگي
گذاريندا آهن....

اهي سون، چاندي
۽ زبور ڳولين ٿا
مٽيءَ مان کوٽي.

سون ۽ چاندي
خرید ڪري
سگهجي ٿو.

سون ۽
چاندي ملي
سگهن ٿا.

سون ۽ چاندي ڏئي
سگهجي ٿو ۽ قبول
ڪري سگهجي ٿو.

پر سون ۽ چاندي
هڪڙو خزانو آهي
جيڪو چوري ڪري
سگهجي ٿو!

هڪ خزانو
جيڪو گم ٿي
سگهي ٿو!

هڪ خزانو جيڪو
آخر ۾، ڀڄي ويندو!

پر اهو سڀ کان وڏو
خزانو نه آهي....

۽ سڀ کان وڏو
خزانو ڇا آهي؟

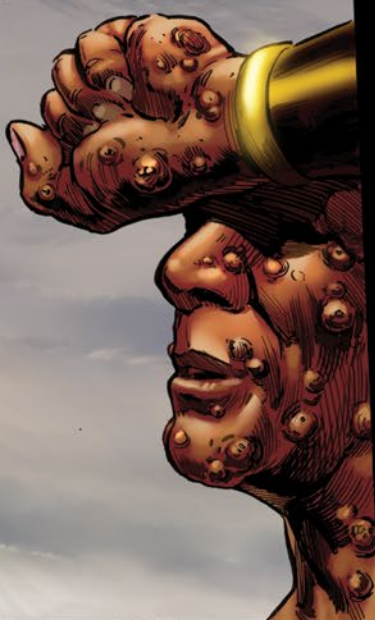
عقل!

نه رڳو علم اين ڏانن
جي تجربن، يا
مشاهدن مان سکيو
ويو آهي!

۽ عقل ڪٿان اچي ٿو؟

مان پراڻن ڏينهن لاءِ
ڪيترو ڊگهو آهيان
جڏهن مون خدا کي
ويجهو محسوس ڪيو!

انهن ڏينهن ۾، جڏهن
مان اونڌا هيءَ ۾ هليو
ويس، تڏهن مون هن
جي روشنيءَ ۾ ائين ٿي
غسل ڪيو!

خداوند جو خوف حصڪت،
اهي؛ بچرائيءَ کان
پاسو ڪرڻ عظيمندي
آهي.

حڪمت زندگي کي
سمجهڻ جي ڪوشش
ڪري ٿي جيئن خدا
اسان کي ڏئي ها!

نوجوان ۽ پوڙها منهنجي عزت ڪندا هئا جڏهن مان شهر ۾ ماڻن گڏ ويهندو هوس.

توهان جي برعڪس، منهنجا دوست، شهزادا ۽ بزرگ ٻڌندا هئا جڏهن مان ڳالهائيندو هوس.

ڇو؟

ڇاڪاڻ ته مون کي برڪت ڏني وئي هئي، ۽ منهنجي نعمتن کي انهن جي ضرورتن ۾ منتقل ڪيو ويو آهي...

مون انهن جو دفاع ڪيو جيڪي مظلوم هئا...

انهن کي تسلي ڏني جيڪي ماتم ڪيا.

مون لنگڙن، انڌي جي مدد ڪئي.

مان هڪ بادشاهه وانگر هوس!

هاڻي... مون کي منهنجي ڪن مان هڪ کان وڌيڪ بهتر علاج نه ڪيو ويو آهي!

خدا هاڻي مون
کي پرڪت نه
ڏيندو.

مان چڱائي
ڳوليان ٿو پر
برائي لپي ٿي.

مان روشن
ڳوليان ٿو ۽
اوندهه لپي ٿو.

مان مدد لاءِ روئي
رهيو آهيان ۽ ڪو
به جواب ناهي...

مان پنهنجي زال سان
وفادار رهيو آهيان،
ايسٽائين جو ڪنهن پٺي
عورت ڏانهن نه ڏسان!

مان هميشه
سچ ڳالهائيندو
آهيان!

مون
ضرور ٿمڻن
جي مدد ڪئي
آهي!

ڇاڪاڻ ته اها واحد
شيء آهي جيڪا
وضاحت ڪري
سگهي ٿي....

ڪو به نه
سواء... توهان.

هڪ دفعي، گهڻو وقت اڳ،
مون پنهنجو هارپ وڃايو ۽
ماڻهن مون سان گڏ ڊانس
ڪيا!

هاڻي، مان ماتم جو
گيت ڳايان ٿو، پر تون
منهنجي گناهن کي
ڳڻيندين!

نه!!!!

مون ڪڏهن به دشمن
جي بدقسمتي تي
خوشي نه ڪئي
آهي!

تو هان شايد مون تي
يقين نه ڪيو، پر
!تو هان جج نه اهو
خدا آهي!

جيڪڏهن تو هان منهنجي
باري ۾ ڪجهه چيو آهي ته
سج آهي، پوءِ خدا جو فيصلو
مون تي جلد ڇو نه آيو؟

روڪيو!!!

منهنجا دوست... مان تو هان
کان ننڍو آهيان، تنهنڪري
مون پنهنجي زبان کي هٿ ۾
رکيو آهي.

تو هان کي عظيمندي سان
پرپور هجڻ گهرجي،
مون اڃا تائين نه ڪيو
آهي!

پر مان سمجهان ٿو
ته اهو هميشه سج
ناهي!

تو هان کي سزا ڏئي
پني وڃي، صرف
سوال اهو آهي ته
ڇا..

جيئن اسان چيو
آهي، اسان ڪيئن
ڄاڻون ٿا خدا جي
طريقن کي؟

هي ائين آهي جيئن
مون ڪڏهن نه ڏٺو
آهي، پر..

تو هان صرف هن
کي ڪنهن ڳجهي
گناهه جي سزا
ڏيو!

-- ۽ تو هان اڃا
تائين هن کي غلط
ثابت نه ڪيو آهي!

پر تو هان سڀ ڪجهه
پنهنجي ڏاهپ ۽ تجربي
سان ڪيو آهي ايوب
سان بحث ڪيو آهي..

ايوبو، اسان تو هان
کان وڌيڪ دنيا جو
تجربو ڪيو....
آهي

تو هان جي
مهرباني
ايوبو...

اڃان تائين مون
کي شڪر نه ڏيو
ايوب.

مون کي تو هان کي ڇوڻ لاءِ
ڪجهه شيون آهن، پڻ!

هڪ خواب...
لفظ... هڪ
فرشتو....
روايت... ۽ سزا.....
۽ تجربا... ۽

جڏهن خدا ڳالهائيندو
اهي، اهو توهان جي مدد
ڪرڻ اهي ته هن کي
بهتر ڄاڻو!
جڏهن خدا سزا ڏئي ٿو،
اهو توهان جي مدد
ڪرڻ اهي هن ڏانهن
موٽڻ!

توهان جواب نه ڏيڻ ۽
پنهجو پاڻ کي وضاحت
ڪرڻ لاءِ خدا جي
خلاف شڪايت ڪيو!

پر خدا ڳالهائيندو آهي،
هميشه اهو رستو نه آهي
جيڪو توهان جي توقع يا
خواهش آهي!

اسان سڀ حقدار
اهيون ان کان بتر
جو اسان حاصل
ڪيو!

هو اسان کي اونداهي
مان هٽائي روشنيءَ
ڏانهن موٽڻ لاءِ ڇا
ٿو ڪري!

ايليو، مان بيگناهه آهيان پر
خدا مون کي ڳالهائڻ جو
موقعو رد ڪري ٿو! ۽ هو
مون کي جواب نه ڏيندو
جڏهن انون پڇان ٿو!

هو توهان کي
ڪنهن به شيءِ کان
انڪار نه ڪري
رهيو آهي!

جيڪڏهن خدا بي
انصافي جي دعا نه
پڙهي --

جيڪڏهن انهن کي-
مخاطب نه ٿو ڪري
جيڪي وڏائي سان
ڳالهائين ٿا --

اهو هاڻي ڇو جواب -
ڏيندو ڇو ته توهان
انتظار ڪري ٿڪجي
پيا آهيو؟

خدا ماڻهن کي
عذاب نٿو ڏئي!

هو هڪ استاد آهي، ۽
واهه جو استاد آهي،
چاڪاڻ ته هو جيڪو
قانون سيکاري ٿو اهو ئي
قانون آهي جيڪو هن پيدا
ڪيو!

ڪائنات خود
کيس جواب
ڏئي
ٿي!

گجگوڙ هن جي آواز
سان مقابلو نٿو
ڪري سگهي!

هو برسات ۽
برفباري کي ٻڌائي
ٿو ته ڪڏهن
ڪرندو!

واه هن جي سامهه جي
مقابلي ۾ ڪجهه به
ناهي!

۽ توهان چئو
ٿا ته هو
خاموش آهي؟

هن کان بچڻ
جو حق آهي!
اهو حق آهي ته ان جي اڳيان
جهڪجي جيڪو اهڙي
طوفان جو حڪم ڏئي!

ها....

هو هتي
آهي،
ايوب!

هي ڳالهائي ٿو!
مان ڪجهه جي مقابلي ۾ بيوقوف
اهيان، پر پوءِ به مان ايترو بيوقوف
نه آهيان جيئن توهان جي ڳالهه
ڪرڻ لاءِ.

خدا قدرت، انصاف
۽ نيڪي ۽ ۾ وڏو
آهي.

ايوب؟

ها خدا ؟

ايوب....

مان توهان سان
ڳالهائي رهيو
آهيان!

هُنن سان نه!

ها خدا.

توهان ائين ڳالهايو
جيئن توهان سڀ
ڪجهه سمجهي رهيا
آهيو!

پر تنهنجا لفظ
منهنجي عقل کان
خالي آهن!

مان انهن جي
بيوقوفيءَ جو جواب
ڏئي رهيو هوس.....

ايوب!!!!

هائڻي، مون وٽ توهان لاءِ
ڪجهه سوال آهن. ۽ مان
چاهيان ٿو ته توهان انهن
کي جواب ڏيو!

ها، خدا. مان ڪندس...
مان ڪوشش
ڪندس

جڏهن مون ڌرتيءَ کي
ٺاهيو ۽ ان کي ڪڪرن
۾ ڏيکيو ۽ تارن کي
ٺاهيو ته روشنيءَ سان
ڳايو --

... ڇا
توهان اتي
هئا؟

ڇا توهان
وضاحت ڪري
سگهو ٿا ته اهو
ڪيئن ٿيو؟

ڇا تو ڪڏهن دنيا کي
مٽيءَ مان ٺاهيو آهي ۽
روشنيءَ کي اونداهين کان
الڳ ڪيو آهي؟

ڇا توهان سمند
جي اونهائي ۾
گهميو آهي؟

ڇا توهان تارن کي پنهنجي
ناچ ۾ ظاهر ڪري ڏري
حرڪت ۾ آڻي سگهو ٿا؟

ڇا اهو توهان جي هٿ
سان آهي جو جوان
شينهن کي ڪارايو
ويندو آهي؟

ڇا توهان هرڻ
کي جنم ڏيندي
نسندا آهيو؟

ڇا توهان تازو
ڇاول پکين جو
رونڻ پٽو ٿا؟

ڇا توهان
گهوڙي کي
هنجي وڏي
طاقت ڏيو ٿا؟
ڇا توهان کي خبر
آهي ته هاڪ
ڪيئن اڏامي ٿو؟

سو جواب ڏي، ايوب !
ڇا توهان مون کي
پڙائڻ وارا آهيو ته
تنبون ڪيئن ٿين
گهرجن؟

مان... مون
وٽ ڪوبه
جواب ناهي.

ان جي بدران انهن
سوالن جا جواب ڏيو!

بيهموت، مضبوط عضوا ۽
لو هه جهڙا هڏا!

دنيا ۾ ان جهڙو
ٻيو ڪو به نا
هي!

ڪو به ان کي
چيلنج نٿو ڪري
سگهي!

ڇا توهان وٽ
مون وانگر
طاقت آهي؟

ڇا تون بدڪار
تي تباهي آڻي
سگهين ٿو؟

ليويائن!

مچيءَ جي شڪار
سان پڪڙڻ جي
ڪوشش ڪريو!

ڇا توهان ان کي پڪڙي
سگهو ٿا ۽ اهو توهان
کي ٻڌائي سگهي ڇڻ ته
توهان ان جا ماسٽر
آهيو؟

ڄمڙي اسلحي
وانگر! ڇٽي
جهڙو پٿر!

مون انهن مخلوقن کي پيدا
ڪيو ۽ ڪو به انهن جي
خلاف بيهي نٿو سگهي!

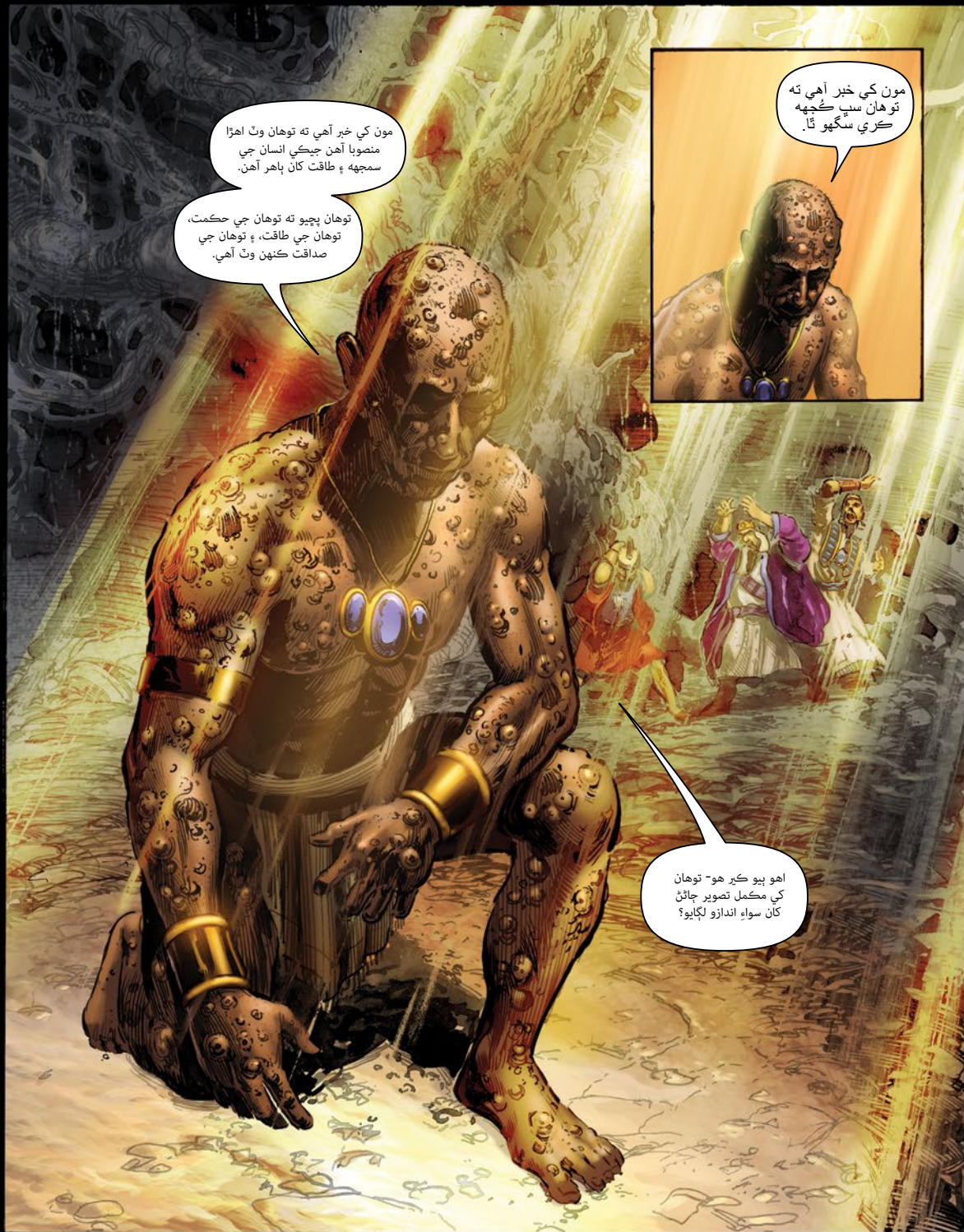
ڪير، پوءِ،
منهنجي خلاف
بيهي سگهندو؟

ايوب، مون
ڪائنات پيدا
ڪئي. مون
ترتيءَ کي
ٺاهيو.

مون ان کي وڌين ۽
ننڍين مخلوقن سان آباد
ڪيو.

مان توهان کي
ٺاهيو آهي.

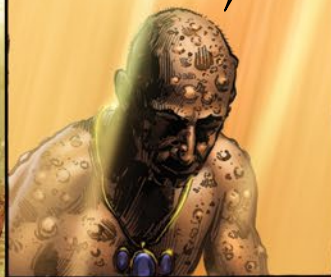
مون تي
پروسو
ڪر.

مون کي خبر آهي ته توهان وٽ اهڙا منصوبا آهن جيڪي انسان جي سمجهه ۽ طاقت کان ٻاهر آهن.

توهان پڇيو ته توهان جي حڪمت، توهان جي طاقت، ۽ توهان جي صداقت ڪنهن وٽ آهي.

مون کي خبر آهي ته توهان سڀ ڪجهه ڪري سگهو ٿا.

اهو ٻيو ڪير هو - توهان کي مڪمل تصوير ڄاڻڻ کان سواءِ اندازو لڳايو؟

مان، مونکي معاف ڪجو

جو توهان پڇيو مون وٽ
انهن سوالن جو ڪو به جواب
نه آهي، صرف توهان آهي
جواب چئو ٿا.

هينئر تائين، مان توهان
جي خوف ۾ رهندو آهيان
ڇاڪاڻ ته مون جيڪي
ٻڌو هو.

هاڻي، مون توهان کي
پنهنجين اکين سان ڏٺو
آهي ۽ پنهنجي ڪنن سان
ٻڌو آهي....

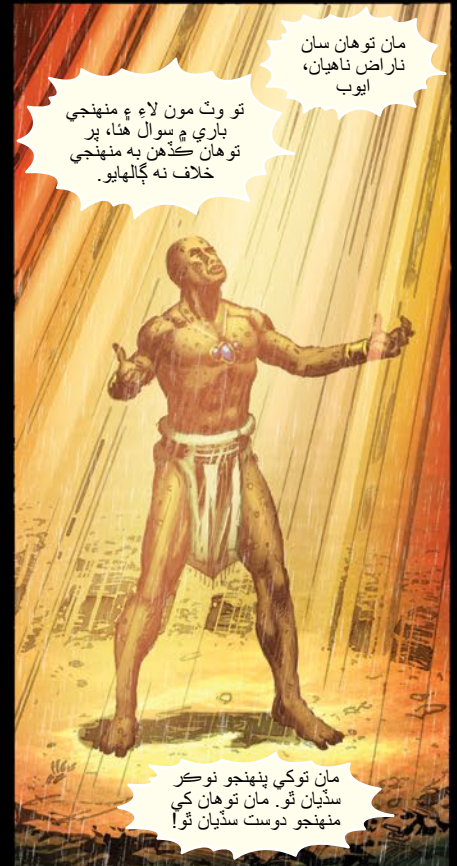
مون کي
معاف
ڪجو!

مون کي توهان جيئن عقل نه
آهي، پر مان توهان جي
حڪمت تي ڀروسو ڪري
سگهان ٿو!

منهنجون اکيون اندران
ڏسنديون هيون، پنهنجي پاڻ
۾؛ مون پنهنجون اکيون
ٻاهران، توڏانهن
ڦيرايون!

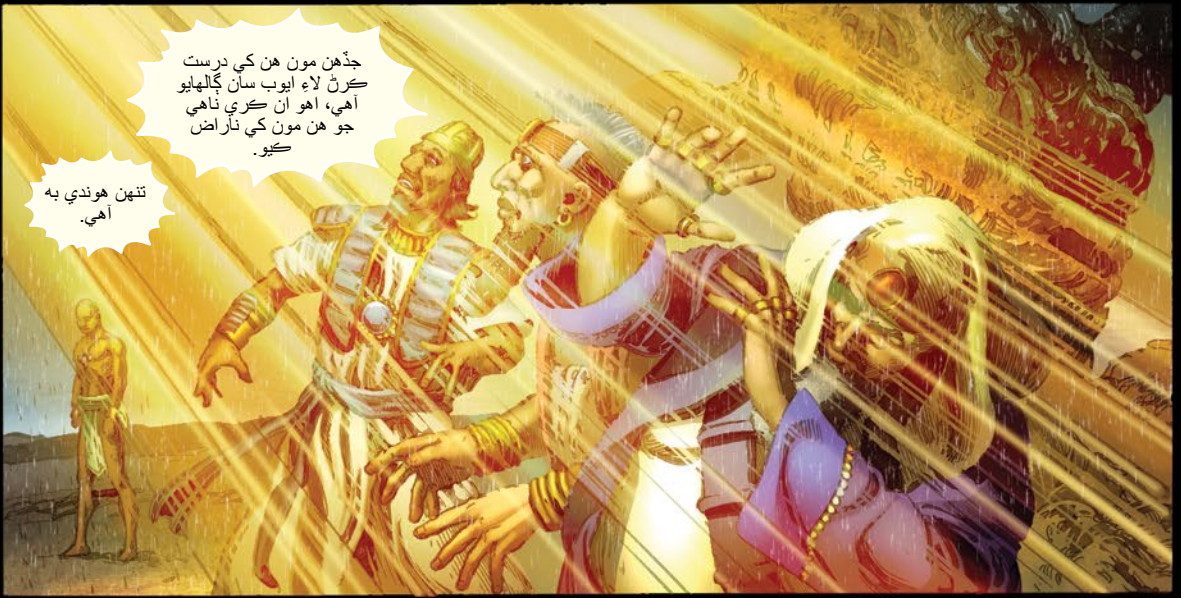
جيئن توهان
ٿيڻ لاءِ....

مان توهان سان
ناراض ناهيان،
ايوب

تو وٽ مون لاءِ ۽ منهنجي
باري ۾ سوال هئا، پر
توهان ڪڏهن به منهنجي
خلاف نه ڳالهائيو.

مان توکي پنهنجو نوڪر
سڏيان ٿو. مان توهان کي
منهنجو دوست سڏيان ٿو!

جڏهن مون هن کي درست
ڪرڻ لاءِ ايوب سان ڳالهايو
اهي، اهو ان ڪري ٺاهي
جو هن مون کي ناراض
ڪيو.

تنهن هوندي به
اهي.

توهان منهنجي طاقت ۽
انصاف جي ڳالهه
ڪئي پر منهنجي
اختيار ۽ رحم کي
نظر انداز ڪيو!

توهان ايوب کي
ڪوڙو، منافق،
گنهگار سڏيو! ڇو
هو ته مان هن کي
سزا ڏئي رهيو
آهيان!

توهان مون سان
صحيح نه ڳالهايو
اهي، جيئن ايوب
ڪيو آهي.

توهان مان هر هڪ
مون کي ساڙيل قرباني
طور ست پڪريون ۽
ست رڳيون پيش ڪن.

مان توهان جي طرفان
ايوب جي دعا قبول
ڪندس ۽ مان توهان کي
اهو نه ڏيندس جنهن جا
توهان مستحق آهيو.

توبه.

ايوب؟

اچو ايوب، مان
تنهنجي گهر ۾
مدد ڪندس

ڇا ٿي رهيو آهي؟

مان... مون کي
خير ناهي.

بس هڪ ٻي شيءِ
جيڪا مان نه ٿو
سمجهان... مان سمجهي
نٿو سگهان!

هڪ ٻي شيءِ
آهي خدا جو
شڪر ڪرڻ لاءِ!

ايوبء جي دوستن ائين ڪيو
جيئن خداوند کين چيو.

۽ ايوب، پڻ، ائين ڪيو
جيئن خدا کيس چيو.

اي منهنجا مالڪ،
منهنجا دوست توهان
جي اڳيان هن پيشڪش
سان گڏ ايندا!

اهي پنهنجن گناهن
کي سڃاڻن ٿا ۽ توبه
ڪن ٿا!

اهي هي قرباني توهان جي
خلاف انهن جي گناهن جي
ادانگي جي طور تي پيش
ڪن ٿا!

خدا ائين ڪيو جيئن
هن واعدو ڪيو.

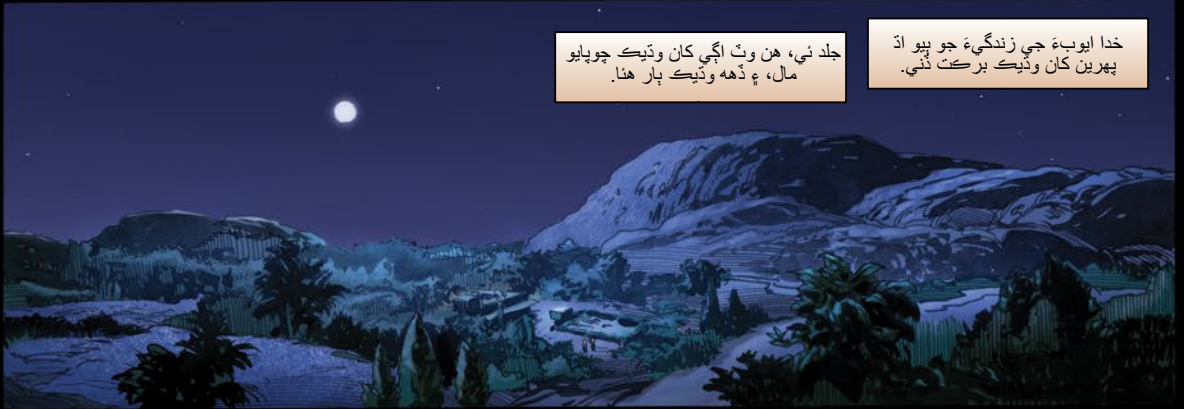
مون کي شڪ آهي ته اسان
کي به سمجهڻ جي قابل ٿي
وينداسين جيڪڏهن اسان
سڀني سڀين کي ڄاڻون ها.

پر مون کي خدا جي
قدرت، صداقت، ۽
اسان جي محبت تي
شڪ ناهي.

جلد ئي، هن وٽ اڳي کان وڌيڪ چوپايو
مال، ۽ ڏهه وڌيڪ ٻار هئا.

خدا ايوبءَ جي زندگيءَ جو ٻيو اڌ
پهرين کان وڌيڪ برڪت ڏني.

۽ ڪيترن ئي
نسلن جو اولاد.

۽ هو پيرسڻ ٿيو ۽
پوري سالن تي
مري ويو.

SUPERBIBLE.TV